

DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru,

în pricina civilă la cererea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor și recunoașterea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru în calitate de creditor al procesului de insolabilitate Întreprinderea de Stat „Moldresurse” cu suma creanțelor suplimentare în mărime de 6854337 lei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, prin care s-a respins cererea creditorului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței,

c o n s t a t ă :

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2010 a fost intentat procesul de insolabilitate față de ÎS „Moldresurse”, prin încheierea din 05 decembrie 2014 fiind desemnată în funcție de administrator al insolabilității Popaz Vera.

În cadrul derulării procesului de insolabilitate, prin cererea din 26 iulie 2013 Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru au fost înaintate spre validare în cadrul procesului de insolabilitate ÎS „Moldresurse” creanțe în suma de 9 310 091,64 lei.

Ulterior, prin cererea suplimentară din 03 octombrie 2014, Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru a solicitat repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor și recunoașterea în calitate de creditor în procedura de insolabilitate Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru cu suma creanțelor în mărime de 8 231 675,64 lei.

La 21 mai 2015, Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru, prin cererea de admitere a creanțelor, concretizată la cererea din 26 iulie 2013, a solicitat repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor, drept temei invocînd că sumele sunt calculate în baza actului de control și Deciziei nr. 84 și 85 din 20 martie 2012, care au fost contestate și rămase definitive la 21 august 2013 și 15 mai 2013 și se atribuie la perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate, precum și recunoașterea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru în calitate de

creditor în procedura de insolvență ÎS „Moldresurse” cu suma creanțelor suplimentare în mărime de 6854337.00 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, a fost respinsă cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru de repunerea în termen a cererii de admitere a creanței în mărimea de 6854337 lei, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 august 2015, a fost admis recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, prin care a fost respinsă cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru de repunerea în termen a cererii de admitere a creanței și s-a respins cerere de validare a creanței ca fiind depusă tardiv, și restituită pricina la rejudecare în instanța de insolvență la Curtea de Apel Chișinău.

În ședința de judecată reprezentantul Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru, Viorel Lipii a susținut cererea de repunere în termen a cererii de validare a creanței în sumă de 6 854 337 lei, prin prisma prevederilor art.145 alin. (2) al Legii insolvenței.

Menționează că suma de 6 854 337 lei, conform actelor administrative, și anume a deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 84 și 85 se atribuie la perioada de până la intentarea procesului de insolvență. Organul fiscal consideră că această sumă a devenit certă și exigibilă după pronunțarea deciziilor Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2013 și din 21 august 2013, insistând că a depus cererea întemeiat și în termen.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, a fost respinsă cerere creditorului Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanței în mărime de 6854337 lei, ca neîntemeiată și respinsă cererea de validare a creanței Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru în mărime de 6854337 lei, ca fiind depusă tardiv.

La 05 februarie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, soluționând prin decizia problema în fond, prin repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor înaintate de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru în sumă de 6854337 lei, dispunerea de a fi numită o ședință specială de validare a creanțelor cu rectificarea tabelului definitiv prin includerea creanțelor Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru în sumă de 6854337 lei de către administratorul insolvenței.

Se mai indică în recurs că acțiunile Serviciului fiscal expres sunt încadrate în prevederile art.145 alin. (2) al Legii enunțate, și anume la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins, iar încheierea instanței de insolvență urmează a fi menținută fiind legală și întemeiată.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 stipulează că, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs

în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 427 lit.a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art.140 Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului.

Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege.

Creanțele incluse în tabelul preliminar în baza cererilor scrise ale creditorilor nu se cer confirmate repetat prin cerere de admitere la includerea lor în tabelul definitiv. Creanțele incluse în tabelul preliminar cu titlu provizoriu fără drept de vot, în baza datelor din evidența contabilă a debitorului, și nesustținute ulterior în termen de către creditor prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și se consideră nevalidate. Creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolvență. Creanțele sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi îndreptățite să participe la distribuirea de sume în măsura permisă de prezenta lege. Se consideră sub condiție și creanțele care pot fi valorificate împotriva debitorului numai după executarea unui codebitor principal. Sub incidența prezentului articol cad și creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești sau pe hotărâri arbitrale irevocabile, sau pe titluri executorii.

În conformitate cu art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Raportînd normele legale la circumstanțele faptice ale pricinii, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică cu privire la legalitatea deciziei recurate din următoarele considerente.

Conform materialelor dosarului s-a stabilit că, prin cererea din 26 iulie 2013 Inspectoratului Fiscal de Stat DAF Centru au fost înaintate spre validare în cadrul

procesului de insolabilitate ÎS „Moldresurse” creanțe în sumă de 9 310 091,64 lei.

Ulterior prin cererea suplimentară din 03 octombrie 2014 IFS Chișinău DAF Centru a solicitat repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor de a recunoaște în calitate de creditor în procedura de insolabilitate IFS Chișinău DAF Centru cu suma creanțelor în mărime de 8 231 675,64 lei.

Iar, la data de 21 mai 2015 IFS mun. Chișinău, DAF Centru prin cererea de admitere a creanțelor concretizată la cererea din 26 iulie 2013 a concretizat suma creanței și a indicat că creanțele calculate în baza actelor de control și a deciziilor nr.84 și 85 din 20 martie 2012 reprezintă suma de 6854337 lei, solicitând repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor deoarece sumele sunt calculate în baza actului de control și Deciziei nr.84 și 85 din 20 martie 2012, au fost contestate și rămân definitive la 21 august 2013 și 15 mai 2013 și se atribuie la perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate, de a recunoaște în calitate de creditor în procedura de insolabilitate IFS mun. Chișinău DAF Centru cu suma creanțelor suplimentare în mărime de 6854337 lei.

Conform art. 35 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012 ” Odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolabilitate, administratorul insolabilității expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolabil.”

În acest context legal, Colegiul reține faptul că procesul de insolabilitate față de ÎS „Moldresurse” a fost intentat prin hotărârea Curții de Apel Economice din 06 mai 2010 și creditorul a fost notificat despre procesul de insolabilitate, fapt ce se confirmă prin depunerea cererii de validare a creanțelor în sumă de 1 377 338,64 lei după la 18 iunie 2010 de către succesorul în drepturi IFS DAF Centru în cadrul procesului de insolabilitate a ÎS „Moldresurse”.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că instanța de insolabilitate corect a reținut faptul că, cererea de validare a creanțelor înaintată de IFS DAF Centru, a fost depusă tardiv, depășind cu mult termenul de înaintare spre validare a creanțelor în sumă de 6854337 lei în instanța de insolabilitate, or, acesta a fost înaintat peste 3 ani după intentarea procesului de insolabilitate.

Potrivit art.116 alin.4 CPC repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Instanța de recurs indică că organul fiscal a avut posibilitatea să înainteze creanțele menționate în termenul calculat din data stabilirii creanțelor, și anume din data de 20 martie 2012.

Urmează a fi apreciată critic afirmarea recurentului că „Organul fiscal nu a avut posibilitate să înainteze creanțele fiscale suplimentare deoarece deciziile nr.84 și 85 din 20.03.2012 au fost contestate în instanțele de judecată și au devenit definitive și executorii abea la 21.08.2013 și 15.05.2013 când prin deciziile CSJ s-a respins acțiunile ÎS ”Moldresurse” privind contestarea actelor administrative ”.

Astfel în conformitate cu art. 140 alin. 1, 3, 5 al Legii insolabilității direct se stipulează că dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a debitorului, în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii. Cererea de

admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă această nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolabilitate.

Mai mult ca atât, însuși acțiunile IFS Chișinău DAF Centru confirmă că înaintarea cererii de validare a creanțelor suplimentare nici de cum nu era legată cu devenirea definitivă, după cum se invocă de către recurent, a deciziilor organului fiscal, conform deciziilor Curții Supreme de Justiție din 21.08.2013 și 15.05.2013.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține ca fiind justă concluzia instanței de insolabilitate, conform căreia s-a stabilit că IFS Chișinău DAF Centru neîntemeiat a omis termenul de înaintare a creanțelor, urmând să prezinte diligența necesară și să depună cererea de validare a creanței în suma totală în termen, or, întârzierea nu poate fi imputată terțelor persoane și nici administratorului insolabilității, fapt care motivează instanța de insolabilitate de a respinge cererea de validare a creanțelor.

Astfel, Colegiul concluzionează că IFS Chișinău DAF Centru nu a demonstrat temei de fapt și de drept de repunere în termen, or partea nu și-a exercitat dreptul de a depune cererea în termen de 30 zile calculat din ziua în care a cunoscut motivele care justifică depășirea termenului de înaintare a creanțelor.

Din considerentele menționate supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru, ca neîntemeiat și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016.

În conformitate cu art.427 alin. (1) lit. a) și art. 428 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016 în pricina civilă la cererea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor și recunoașterea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru în calitate de creditor al procesului de insolabilitate Întreprinderea de Stat „Moldresurse” cu suma creanțelor suplimentare în mărime de 6854337 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru